

Arrest

nr. 238 327 van 9 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. EL KHOURY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 11 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. EL KHOURY en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 augustus 2019, verklaart er zich op 12 augustus 2019 vluchteling.

1.2. Op 31 januari 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen die per aangetekend schrijven op 3 februari 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Eritrees staatsburger en een moslim van Tigrinya-origine. U bent geboren op 14.07.1979 te Asmara, zoba Ma'aekel, Eritrea. U bent getrouwd en u heeft drie kinderen. Zij wonen nog in Asmara.

U studeerde af van Sawa in 1998 in de achtste ronde. U zat ongeveer 9 à 10 maanden in het leger in 1998-1999. U raakte echter gewond tijdens uw periode bij het leger en vanaf dan kreeg u een maandelijks uitkering en moest u uw aanwezigheid driemaandelijks rapporteren. Na uw verwonding opende u een bananenwinkel en reisde u het land af voor groenten- en fruitmarkten.

U verliet uw land op illegale wijze omdat de autoriteiten u voor de burgerwacht wilden rekruteren. U wilde dit echter niet doen. In maart 2018 kwamen militairen naar uw huis met deze vraag en u verliet uw land drie weken na dit bezoek, namelijk op 12 maart 2018. U verliet uw land richting Soedan. Vanuit Soedan vloog u richting Turkije, waar u aankwam op 26.08.2018. U reisde verder via boot en auto naar Griekenland, waar u aankwam op 10.07.2019. Daar diende u diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

In februari 2019 werd u in Griekenland het vluchtelingenstatuut toegekend. U kreeg uw verblijfsdocumenten op 18 juli 2019. U wou echter niet in Griekenland blijven omdat het leven voor u daar heel moeilijk was. U verklaart dat u daar geen beenprothese kon krijgen. De prothese die u in Eritrea had gekregen was namelijk oud geworden en diende te worden vervangen. Daarnaast verklaart u dat het onmogelijk is om uw familie naar Griekenland te laten overkomen. Voorts verklaart u dat de levensomstandigheden in het asielcentrum niet goed waren. U verklaart dat u uw eigen tent en matras moest kopen en dat u niet veel of weinig gevarieerd eten kreeg. U vermeldt ook dat er veel vechtpartijen waren tussen verschillende vluchtelingen waardoor het niet altijd veilig was om in het centrum te verblijven. U bent in het asielcentrum van Chios blijven wonen tot in november 2018. Daarna werd u door de VN een woonst toegewezen op Chios. Daar kon u tot zes maanden na uw positieve beslissing een uitkering en een woonst krijgen. Toch wou u niet in Griekenland blijven. U verklaart dat het in Chios niet makkelijk was om iets in de stad te gaan doen en dat het niet toegelaten is op in een café of een restaurant te zitten en iets te eten. U moest uw voedsel telkens afhalen. Verder verklaart u dat er niemand naast u op de bus wou zitten. Omwille van bovenstaande redenen besloot u Griekenland te verlaten. Op 05.08.2019 kwam u per vliegtuig naar België. Op 12.08.2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: twee Griekse medische documenten, Belgische medische documenten, een kopie van uw Eritrese identiteitskaart en een kopie van uw huwelijksakte in het Tigrinya en het Arabisch.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, rubriek 22) en op het CGVS (CGVS, p. 4), alsook uit de documenten in uw administratieve dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, een andere lidstaat van de Europese Unie (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result").

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u in Griekenland geen nieuwe beenprothese kon krijgen. Daarnaast verklaart u dat het niet mogelijk was om uw familie naar Griekenland te laten overkomen. Vervolgens waren de levensomstandigheden in Chios in het centrum niet goed omwille van de slechte voorzieningen en de vechtpartijen. Verder zegt u dat u niet in een café of een restaurant mocht gaan zitten om te eten, maar dat u uw bestelling mee naar huis moest nemen. Voorts wou niemand naast u op de bus zitten. U verklaart dat het niet toegelaten was om te werken.

Hierdoor vond u het leven in Griekenland te moeilijk en besloot u om naar België te komen (CGVS, p. 5-7, 8-10).

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u geen nieuwe beenprothese kon krijgen, moet gewezen worden dat uit de door u aangereikte elementen niet geconcludeerd kan worden dat de Griekse autoriteiten u systematisch redelijke gezondheidszorg hebben ontzegd. U verklaart dat u tijdens het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië door een bom uw onderbeen bent verloren (CGVS, p. 3). U ging hiervoor in Griekenland naar het ziekenhuis, waar u een voorschrift kreeg om een nieuwe beenprothese te krijgen. Volgens uw verklaringen kon u dit echter niet krijgen omdat het "boven hun mogelijkheden" was. U heeft er verder geen zicht op wat de ware reden zou kunnen zijn waarom u geen beenprothese kon krijgen. U gaf wel aan dat u door de vertegenwoordiging van de VN-vluchtelingenorganisatie de mogelijkheid werd geboden om een kruk of rolstoel in de plaats te krijgen (CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt alleszins niet dat de Griekse autoriteiten u systematisch redelijke gezondheidszorg hebben geweigerd. Zo had u wel degelijk toegang tot artsen in het ziekenhuis en werd u door hen onderzocht. Bovendien dient te worden opgemerkt dat deze problematiek zich afspeelde vooraleer u uw beschermingsstatuut werd toegekend. Personen met een internationaal beschermingsstatuut genieten echter bepaalde rechten en bevinden zich in een fundamenteel andere situatie dan personen zonder statuut. Toch heeft u, na het krijgen van uw statuut, verder geen moeite meer gedaan om een prothese te krijgen. U geeft aan dat u minstens 5 of 6 maanden op een afspraak had moeten wachten (CGVS, p. 5-6). Dit is echter geen afdoende reden voor waarom u niet nog een poging heeft ondernomen om een prothese te krijgen. Uit uw verklaringen valt bijgevolg op geen enkele wijze af te leiden dat de Griekse autoriteiten u op systematische manier redelijke gezondheidszorg hebben ontzegd.

Wat betreft het feit dat u uw familie niet kon laten overkomen naar Griekenland, dient te worden gewezen op het feit dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan. Voorts wordt opgemerkt dat u niet geprobeerd heeft om deze procedure op te starten. Gevraagd waarom u dat niet heeft gedaan, antwoordt u dat u nog nooit eerder iemand had gezien bij wie dit was gelukt (CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ook niet bij de Griekse asielinstanties heeft geïnformeerd over deze procedure of deze mogelijkheid, maar dat u dit enkel van bepaalde mensen had gehoord (CGVS, p. 11). Bijgevolg kan bezwaarlijk gesteld worden dat de Griekse autoriteiten u deze mogelijkheid hebben ontzegd noch dat dit in uw hoofdte dient te worden aanzien als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Verder verwijst u naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland en specifiek op het eiland Chios. Zo moest u in een tentje slapen, moest u uw eigen matras kopen voor €10, had u pas recht op een container indien u daar lang genoeg zou verblijven, kreeg u maar één brik fruitsap en een koek 's morgens als ontbijt en kreeg u 's middags rijst met anderhalve liter water. U verklaart dat u voor de rest

alles zelf moest doen en dat u zelf moest koken. Verder haalt u aan dat er soms vechtpartijen waren tussen andere vluchtelingen van verschillende nationaliteiten en dat het onveilig was om in het centrum te blijven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u hierbij zou zijn betrokken. Hoewel er uiteraard begrip kan worden opgebracht voor uw moeilijke situatie en de impact die deze op u heeft gehad, dient erop te worden gewezen dat dat deze betrekking hebben op de periode vooraleer u een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland. Er wordt opgemerkt dat personen met een internationale beschermingsstatus wel degelijk rechten toegekend krijgen en zij zich in een fundamenteel andere situatie bevinden dan personen zonder statuut. Bovendien kon u zich als erkend vluchteling naar het Griekse vasteland begeven om daar op een duurzame manier uw leven uit te bouwen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u slechts twee dagen in Athene bent gebleven alvorens Griekenland te verlaten (CGVS, p. 10). Uit bovenstaande valt bijgevolg niet af te leiden dat u als persoon die internationale bescherming geniet uw rechten die gepaard gaan met deze status heeft doen gelden in Griekenland.

Voorts vermeldt u dat het in Chios niet toegelaten was om in een café of een restaurant te gaan zitten en eten te bestellen, maar dat u uw bestelling mee naar huis moest nemen. Daarnaast wou ook niemand naast u op de bus zitten. U geeft als voorbeeld aan dat u tijdens het wereldkampioenschap voetbal in augustus 2018 een wedstrijd wou volgen op de TV in een café. De eigenaar liet u en uw vrienden echter niet toe aangezien het enkel voor leden was. U kon wel iets kopen en vervolgens weggaan (CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere voorbeelden, haalt u aan dat niemand naast u wou gaan zitten op de bus. Gevraagd of u nog problemen van die aard heeft gekend, zegt u dat u in Chios enkel in twee cafés mag gaan zitten onder het taxistation, maar dat u in andere cafés of restaurants niet binnen mocht gaan zitten om te eten (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat deze voorvallen van racistische bejegening als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd kunnen worden. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land waar u internationale bescherming verkreeg, in casu Griekenland, ondraaglijk wordt. U heeft dit echter in casu en in uw hoofde niet aannemelijk kunnen maken. U had bovendien ook de mogelijkheid om als erkend vluchteling naar het vasteland te gaan, waar volgens u de situatie op vlak van discriminatie beter zou zijn (CGVS, p. 10). Er wordt weerom opgemerkt dat u slechts twee dagen in Athene heeft verbleven alvorens ook uit Griekenland te vertrekken. U bent er dan bijgevolg ook niet in geslaagd om aan te tonen dat u ook op het vasteland persoonlijke en concrete feiten van discriminatie zou tegenkomen.

Vervolgens haalt u aan dat het voor u niet toegelaten was om te werken. Gevraagd of dit te zien had met uw documenten, antwoordt u dat u nog nooit iemand had zien werken in Chios (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit geprobeerd heeft om werk te zoeken en dit omdat u zag dat dit ook niet lukte voor anderen (CGVS, p. 10). Gegeven bovenstaande kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat de Griekse autoriteiten u op systematische wijze de toegang tot werk hebben ontzegd. U verklaart dat u bovendien ook de taal machtig moet zijn om werk te kunnen vinden (CGVS, p. 10). Ook voor het leren van de Griekse taal heeft u geen enkele poging ondernomen of enige moeite gedaan (CGVS, p. 10). U geeft aan dat de school op 45 minuten met de bus van uw opvangcentrum lag en dat u dat zelf moest betalen. Dit zijn echter geenszins afdoende redenen voor waarom u geen enkele moeite heeft gedaan om de taal te leren. Gegeven bovenstaande kan dan evenmin gesteld worden dat de Griekse autoriteiten u systematisch de toegang tot onderwijs of werk hebben ontzegd noch dat dit in uw hoofde dient te worden aanzien als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Chios naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals onderwijs of werk werden ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus. Evenmin blijkt dat u - in de twee dagen dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland verbleef - voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: Griekse en Belgische medische documenten, een kopie van uw Eritrese identiteitskaart en van uw huwelijksakte in het Tigrinya en het Arabisch. U legt deze documenten neer ter staving van uw medische problematiek, dewelke hierboven

reeds werd besproken (cf. supra). Bijgevolg veranderen deze documenten niets aan bovenstaande analyse. Wat betreft uw identiteitskaart en uw huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit en uw burgerlijke status, dewelke in deze beslissing niet worden betwist.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout alsook op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 1-4 en 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikelen 48/3 tot en met 48/7, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de formele en de materiële motiveringsplicht en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: medische documenten (stuk 3), foto's (stuk 4), de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (stuk 5) en zeven rapporten met betrekking tot de situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland (stukken 6-12).

Bij zijn nota met opmerkingen voegt de commissaris-generaal een nota in verband met de interpretatie van de "Eurodac Hit M" (bijlage 1).

Met een schrijven van 23 juni 2020 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota een medisch attest d.d. 12 juni 2020 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een medisch attest d.d. 4 november 2019 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Verzoeker verliet Eritrea in maart 2018 en reisde via Soedan en Turkije naar Griekenland, waar hij op 10 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. In februari 2019 werd verzoeker in Griekenland erkend als vluchteling. Op 5 augustus 2019 kwam verzoeker per vliegtuig naar België, alwaar hij op 12 augustus 2019 onderhavig verzoek om internationale bescherming indient. Hij voert aan dat hij niet naar Griekenland kan terugkeren omdat hij er geen beenprothese kan krijgen, omdat hij er zijn familie niet kan laten overkomen, omdat de levensomstandigheden in het asielcentrum niet goed waren en het er niet veilig was, omdat het in Chios niet gemakkelijk was om iets te doen en hij er niet in een café of restaurant kon zitten om iets te eten en omdat niemand naast hem op de bus wou zitten. Op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker in een andere lidstaat van de Europese Unie, met name Griekenland, reeds internationale bescherming geniet.

2.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

2.3.4. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet meer kon worden genomen na het verstrijken van de termijn van vijftien werkdagen na het verzenden van het dossier naar de commissaris-generaal op 1 oktober 2019, kan hij niet worden bijgetreden. Er wordt immers geen enkele wettelijke sanctie voorzien op het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen die in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet wordt vermeld. Het betreft dan ook slechts een termijn van orde. Het loutere feit dat een kortere beroepstermijn van tien dagen wordt voorzien inzake niet-ontvankelijkheidsbeslissingen doet hieraan geen afbreuk.

2.3.5. Waar verzoeker lijkt te betwisten dat hij in Griekenland een internationale beschermingsstatus heeft omdat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij op 10 juli 2019 in Griekenland een verzoek

om internationale bescherming indiende en hij in februari 2019 een beschermingsstatus kreeg wijst de commissaris-generaal er in zijn nota met opmerkingen op dat er in de bestreden beslissing een materiële vergissing is geslopen aangezien verzoeker op 10 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland. Uit de informatie in het administratief dossier (stuk 13, "verklaring DVZ", verklaring 22) in samenlezing met de informatie toegevoegd aan de nota met opmerkingen (bijlage 1) blijkt onmiskenbaar dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming geniet sedert 26 september 2018. Bovendien verklaarde verzoeker zelf dat hij in februari 2019 in Griekenland werd erkend als vluchteling (administratief dossier, stuk 13, "verklaring DVZ", verklaring 22 en notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4); verzoekers verweer is derhalve niet ernstig. Deze materiële vergissing in de bestreden beslissing doet voor het overige geen enkele afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing.

2.3.6. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (cf. HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die in Griekenland als vluchteling werd erkend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat hij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan zijn vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoeker kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en dat het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

2.3.7. Rekening houdend met het voorgaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers persoonlijke levensomstandigheden in Griekenland terecht als volgt:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u in Griekenland geen nieuwe beenprothese kon krijgen. Daarnaast verklaart u dat het niet mogelijk was om uw familie naar Griekenland te laten overkomen. Vervolgens waren de levensomstandigheden in Chios in het centrum niet goed omwille van de slechte voorzieningen en de vechtpartijen. Verder zegt u dat u niet in een café of een restaurant mocht gaan zitten om te eten, maar dat u uw bestelling mee naar huis moest nemen. Voorts wou niemand naast u op de bus zitten. U verklaart dat het niet toegelaten was om te werken. Hierdoor vond u het leven in Griekenland te moeilijk en besloot u om naar België te komen (CGVS, p. 5-7, 8-10).

[...]

Met betrekking tot uw verklaringen dat u geen nieuwe beenprothese kon krijgen, moet gewezen worden dat uit de door u aangereikte elementen niet geconcludeerd kan worden dat de Griekse autoriteiten u systematisch redelijke gezondheidszorg hebben ontzegd. U verklaart dat u tijdens het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië door een bom uw onderbeen bent verloren (CGVS, p. 3). U ging hiervoor in Griekenland naar het ziekenhuis, waar u een voorschrift kreeg om een nieuwe beenprothese te krijgen. Volgens uw verklaringen kon u dit echter niet krijgen omdat het “boven hun mogelijkheden” was. U heeft er verder geen zicht op wat de ware reden zou kunnen zijn waarom u geen beenprothese kon krijgen. U gaf wel aan dat u door de vertegenwoordiging van de VN-vluchtelingenorganisatie de mogelijkheid werd geboden om een kruk of rolstoel in de plaats te krijgen (CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt alleszins niet dat de Griekse autoriteiten u systematisch redelijke gezondheidszorg hebben geweigerd. Zo had u wel degelijk toegang tot artsen in het ziekenhuis en werd u door hen onderzocht. Bovendien dient te worden opgemerkt dat deze problematiek zich afspeelde vooraleer u uw beschermingsstatuut werd toegekend. Personen met een internationaal beschermingsstatuut genieten echter bepaalde rechten en bevinden zich in een fundamenteel andere situatie dan personen zonder statuut. Toch heeft u, na het krijgen van uw statuut, verder geen moeite meer gedaan om een prothese te krijgen. U geeft aan dat u minstens 5 of 6 maanden op een afspraak had moeten wachten (CGVS, p. 5-6). Dit is echter geen afdoende reden voor waarom u niet nog een poging heeft ondernomen om een prothese te krijgen. Uit uw verklaringen valt bijgevolg op geen enkele wijze af te leiden dat de Griekse autoriteiten u op systematische manier redelijke gezondheidszorg hebben ontzegd.

Wat betreft het feit dat u uw familie niet kon laten overkomen naar Griekenland, dient te worden gewezen op het feit dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan. Voorts wordt opgemerkt dat u niet geprobeerd heeft om deze procedure op te starten. Gevraagd waarom u dat niet heeft gedaan, antwoordt u dat u nog nooit eerder iemand had gezien bij wie dit was gelukt (CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ook niet bij de Griekse asielinstanties heeft geïnformeerd over deze procedure of deze mogelijkheid, maar dat u dit enkel van bepaalde mensen had gehoord (CGVS, p. 11). Bijgevolg kan bezwaarlijk gesteld worden dat de Griekse autoriteiten u deze mogelijkheid hebben ontzegd noch dat dit in uw hoofde dient te worden aanzien als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Verder verwijst u naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland en specifiek op het eiland Chios. Zo moest u in een tentje slapen, moest u uw eigen matras kopen voor €10, had u pas recht op een container indien u daar lang genoeg zou verblijven, kreeg u maar één brik fruitsap en een koek 's morgens als ontbijt en kreeg u 's middags rijst met anderhalve liter water. U verklaart dat u voor de rest alles zelf moest doen en dat u zelf moest koken. Verder haalt u aan dat er soms vechtpartijen waren tussen andere vluchtelingen van verschillende nationaliteiten en dat het onveilig was om in het centrum te blijven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u hierbij zou zijn betrokken. Hoewel er uiteraard begrip kan worden opgebracht voor uw moeilijke situatie en de impact die deze op u heeft gehad, dient erop te worden gewezen dat dat deze betrekking hebben op de periode vooraleer u een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland. Er wordt opgemerkt dat personen met een internationale beschermingsstatus wel degelijk rechten toegekend krijgen en zij zich in een fundamenteel andere situatie bevinden dan personen zonder statuut. Bovendien kon u zich als erkend

vluchteling naar het Griekse vasteland begeven om daar op een duurzame manier uw leven uit te bouwen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u slechts twee dagen in Athene bent gebleven alvorens Griekenland te verlaten (CGVS, p. 10). Uit bovenstaande valt bijgevolg niet af te leiden dat u als persoon die internationale bescherming geniet uw rechten die gepaard gaan met deze status heeft doen gelden in Griekenland.

Voorts vermeldt u dat het in Chios niet toegelaten was om in een café of een restaurant te gaan zitten en eten te bestellen, maar dat u uw bestelling mee naar huis moest nemen. Daarnaast wou ook niemand naast u op de bus zitten. U geeft als voorbeeld aan dat u tijdens het wereldkampioenschap voetbal in augustus 2018 een wedstrijd wou volgen op de TV in een café. De eigenaar liet u en uw vrienden echter niet toe aangezien het enkel voor leden was. U kon wel iets kopen en vervolgens weggaan (CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere voorbeelden, haalt u aan dat niemand naast u wou gaan zitten op de bus. Gevraagd of u nog problemen van die aard heeft gekend, zegt u dat u in Chios enkel in twee cafés mag gaan zitten onder het taxistation, maar dat u in andere cafés of restaurants niet binnen mocht gaan zitten om te eten (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat deze voorvallen van racistische bejegening als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd kunnen worden. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land waar u internationale bescherming verkreeg, in casu Griekenland, ondraaglijk wordt. U heeft dit echter in casu en in uw hoofde niet aannemelijk kunnen maken. U had bovendien ook de mogelijkheid om als erkend vluchteling naar het vasteland te gaan, waar volgens u de situatie op vlak van discriminatie beter zou zijn (CGVS, p. 10). Er wordt weerom opgemerkt dat u slechts twee dagen in Athene heeft verbleven alvorens ook uit Griekenland te vertrekken. U bent er dan bijgevolg ook niet in geslaagd om aan te tonen dat u ook op het vasteland persoonlijke en concrete feiten van discriminatie zou tegenkomen.

Vervolgens haalt u aan dat het voor u niet toegelaten was om te werken. Gevraagd of dit te zien had met uw documenten, antwoordt u dat u nog nooit iemand had zien werken in Chios (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit geprobeerd heeft om werk te zoeken en dit omdat u zag dat dit ook niet lukte voor anderen (CGVS, p. 10). Gegeven bovenstaande kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat de Griekse autoriteiten u op systematische wijze de toegang tot werk hebben ontzegd. U verklaart dat u bovendien ook de taal machtig moet zijn om werk te kunnen vinden (CGVS, p. 10). Ook voor het leren van de Griekse taal heeft u geen enkele poging ondernomen of enige moeite gedaan (CGVS, p. 10). U geeft aan dat de school op 45 minuten met de bus van uw opvangcentrum lag en dat u dat zelf moest betalen. Dit zijn echter geenszins afdoende redenen voor waarom u geen enkele moeite heeft gedaan om de taal te leren. Gegeven bovenstaande kan dan evenmin gesteld worden dat de Griekse autoriteiten u systematisch de toegang tot onderwijs of werk hebben ontzegd noch dat dit in uw hoofde dient te worden aanzien als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Chios naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals onderwijs of werk werden ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus. Evenmin blijkt dat u - in de twee dagen dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland verbleef - voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

De Raad stelt vast dat verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze *in concreto* aan te tonen waarom deze gevolgtrekkingen volgens hem onjuist zouden zijn.

Waar verzoeker stelt dat hij in Griekenland nooit toegang kreeg tot een prothesist, dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij vijf tot zes maanden moest wachten op een afspraak om een prothese te krijgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6), zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk toegang had tot adequate medische verzorging en eventueel een nieuwe prothese. Er wordt *in casu* niet getwijfeld aan verzoekers gezondheidsproblemen (verzoekschrift, stuk 3

en rechtsplegingsdossier, stukken 12 en 14), doch deze tonen op zich niet aan dat verzoeker in Griekenland geen toegang zou hebben tot afdoende medische zorgen voor deze gezondheidsproblemen. In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht op gewezen dat verzoeker na het verkrijgen van zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland geen verdere moeite heeft gedaan om een (nieuwe) prothese te krijgen. Zodoende toont hij geenszins *in concreto* aan dat hem in Griekenland redelijke gezondheidszorg werd ontzegd. Het feit dat verzoeker in Griekenland (voorafgaand aan het toekennen van zijn internationale beschermingsstatus) in een tent moest verblijven en er soms een rolstoel zou hebben geleend (verzoekschrift, stuk 4) doet aan de voorgaande vaststellingen geen enkele afbreuk.

Waar verzoeker aanvoert dat hij omwille van het niet-beschikken over een prothese in Griekenland niet op zoek kon gaan naar werk en zijn motorische en sociale (gebrek aan kennis van de taal) handicap hem verhinderen om geschoold werk te doen, licht hij dit verder niet toe en toont hij niet *in concreto* aan waarom dit voor hem onmogelijk zou zijn. Verzoeker baatte in Eritrea na zijn verwonding een bananenwinkel uit en reisde in het land de fruit- en groentemarkten af, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk kan werken ondanks zijn motorische handicap. Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker geenszins *in concreto* aantoont dat hij in Griekenland niet in de mogelijkheid was om Griekse taallessen te volgen. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift dienaangaande nog stelt als volgt: *“Er bestaan in Griekenland geen “redelijke aanpassingen” die in België wel bestaan om mensen met een handicap te integreren in de arbeidsmarkt”*, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker nalaat *in concreto* te duiden over welke *“redelijke aanpassingen”* hij het heeft. In zoverre zou worden aangenomen dat dergelijke *“redelijke aanpassingen”* in Griekenland niet bestaan *“om mensen met een handicap te integreren in de arbeidsmarkt”*, dient herhaald dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in om *in concreto* aan te tonen dat de (beweerde) verschillen in *“redelijke aanpassingen” “om mensen met een handicap te integreren in de arbeidsmarkt”* tussen België en Griekenland een vervolging of een reëel risico op ernstige schade uitmaakt.

Waar verzoeker aanvoert dat hij geen toegang had tot werk, onderdak, taalcursussen, financiële bijstand, medische bijstand en de bescherming van de politie en dat hij slachtoffer was van racisme en discriminatie, kan hij evenmin worden bijgetreden. Volgens verzoekers verklaringen had hij in Griekenland wel degelijk onderdak en kreeg hij ook financiële ondersteuning. Uit het voorgaande blijkt dat hij geenszins *in concreto* aannemelijk maakt dat hij in Griekenland geen toegang had tot werk, taallessen en medische verzorging. Wat betreft de aangevoerde racistische bejegening en discriminatie, dient erop gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of een reëel risico op ernstige schade inhouden. Om op de erkenning van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aanspraak te kunnen maken moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Zelfs indien de door verzoeker gegeven voorbeelden van discriminatie in samenhang worden gezien met de overige door hem aangehaalde problemen, kan niet worden aangenomen dat deze discriminatie in zijn hoofde dermate zwaarwegend is dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor zijn leven in Griekenland ondraaglijk zou worden.

Voor het overige verwijst verzoeker naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, p. 21-56 en stukken 5-12). Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen volstaat een verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie niet teneinde *in concreto* aannemelijk te maken dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

2.3.8. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: Griekse en Belgische medische documenten, een kopie van uw Eritrese identiteitskaart en van uw huwelijksakte in het Tigrinya en het Arabisch. U legt deze documenten neer ter staving van uw medische problematiek, dewelke hierboven reeds werd besproken (cf. supra). Bijgevolg veranderen deze documenten niets aan bovenstaande analyse. Wat betreft uw identiteitskaart en uw huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit en uw burgerlijke status, dewelke in deze beslissing niet worden betwist.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.9. Wat betreft de geldigheid van verzoekers vluchtelingenstatus in Griekenland motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bovendien terecht als volgt:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.10. Ten overvloede stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht motiveert als volgt:

“Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.9. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER